

**Uwagi dotyczące projektu rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi z
dnia 21.07.2020 zmieniającego rozporządzenie w sprawie trybu i szczegółowych
zasad uzyskania tytułu specjalisty przez lekarza weterynarii**

Uwagi ogólne:

Generalnie, Wydział Medycyny Weterynaryjnej UW-M w Olsztynie pozytywnie ocenia zamiar zmiany dotychczas obowiązującego rozporządzenia w tej sprawie, bowiem pochodzi ono z 1994 r. i zostało wprowadzone w innych realiach wykonywania zawodu lekarza weterynarii. W ostatnich 25 latach zawód nasz poszerzył zakres swoich obowiązków i kompetencji, zmieniła się także struktura zatrudnienia lekarzy weterynarii, a także obowiązują inne standardy nauczania na studiach podstawowych. Równie pozytywnie należy przyjąć zamiar uaktualnienia wykazu specjalizacji, choć nadal nie jest on kompatybilny z systemem europejskim. Korzystne byłoby również doprecyzowanie jakości instytucji prowadzących szkolenia specjalizacyjne, systemu selekcji kandydatów na członków Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii, a także ustalenie kryteriów jakie powinni spełniać ww. członkowie. Dotyczy to także członków komisji egzaminacyjnych w poszczególnych specjalizacjach. Oceniając bardzo pozytywnie zamysł wprowadzenia ww. elementów do rozporządzenia należy zaznaczyć, że projekt w obecnej formie nie jest jeszcze optymalny. W naszej ocenie wymaga on zmian i doprecyzowania w wielu jego regulacjach. Należy także żałować, że zaproponowany projekt rozporządzenia poza ww. zmianą listy specjalizacji, nie zawiera żadnych elementów dotyczących merytorycznych zasad i metod kształcenia lekarzy weterynarii podczas zdobywania tytułu specjalisty. Wydaje nam się, że nowe rozporządzenie wymaga w tej warstwie uzupełnień, bowiem nie powinno ono koncentrować się wyłącznie na sprawach administracyjnych, ale uwzględniać również nowoczesne zmiany w podyplomowej edukacji weterynaryjnej. Propozycje modyfikacji zaproponowanych już regulacji, a także sugestie nowych elementów rozporządzenia są zawarte w części zawierającej uwagi szczegółowe.

Uwagi szczegółowe:

1. §3 ust. 3d (nabór na szkolenie specjalizacyjne) oraz §41 (zadania Komisji) - należałoby doprecyzować rolę i zadania Komisji, a także narzędzia jakimi powinna ona dysponować, aby wypełniać przewidziane zadania.
2. §4 pkt. 2 (skład Komisji) – należy zrezygnować z ustalenia sztywnych parytetów dla wydziałów medycyny weterynaryjnej i PIWet-PIB w Puławach, bowiem może to uniemożliwić wybór optymalnych kandydatów do Komisji. Ponadto, nie ma żadnych przesłanek, aby PIWet-PIB w Puławach był jednostką uprzywilejowaną przez posiadanie w Komisji 5 przedstawicieli. Nie jest to

instytucja edukacyjna, posiada ograniczony kontakt z przedstawicielami korporacji lekarzy weterynarii, a także w profilu swej podstawowej działalności nie ma wielu obszarów nauk weterynaryjnych. Natomiast każdy z krajowych wydziałów medycyny weterynaryjnej wymienionych w projekcie jest certyfikowany edukacyjnie na poziomie europejskim przez EAEVE i pokrywa dydaktycznie cały obszar nauk weterynaryjnych. Ponadto, wydziały zapewniają płynną kontynuację edukacji podyplomowej i specjalizowanej po ukończeniu studiów podstawowych.

3. §4 pkt. 4 – kryteria dla członków Komisji z Uczelni i Instytutu są zaniżone w stosunku do wprowadzone niezapisanych, ale stosowanych dotychczas powszechnie. Od członków Komisji z Uczelni i Instytutu należy oczekiwać jako warunku koniecznego tytułu specjalisty, a także stopnia doktora habilitowanego, a jedynie wyjątkowo dopuszczać osoby ze stopniem doktora oraz specjalizacją.
4. §4a-b – w nowo powołanym Zespole ds. selekcji kandydatów do Komisji dominującą rolę przypisano MRiRW, natomiast zminimalizowano znaczenie Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej. Należałoby przywrócić stary system selekcji z istotną rolą KILek-Wet, przy współpracy innych instytucji weterynaryjnych lub znacznie zwiększyć rolę KILek-Wet w przewidywanym Zespole. Warto przypomnieć, że KILek-Wet jest twórcą systemu specjalizacji w Polsce, a ponadto szkolenia specjalizacyjne odbywają się ze składek członków korporacji, a także są fragmentem systemu permanentnej edukacji lekarzy weterynarii organizowanej przez Izbę. Proponowane regulacje łamią te zasady i przerywają wypracowane ciągi edukacyjne w naszym zawodzie.
5. §4 pkt. 11 – nie można wiązać Komisji obligatoryjnym zapisem, że wszystkie jej posiedzenia odbywają się w PIWet Puławy. Czasami może to nie być możliwe z powodów technicznych i innych (np. epidemicznych). Natomiast ze względów merytorycznych wskazane są czasami spotkania wyjazdowe w siedzibach instytucji realizujących szkolenia w celu kontroli stanu zaplecza dydaktycznego.
6. §5a ust.1 pkt.2b, 1b – egzaminy specjalizacyjne nie mogą odbywać się obligatoryjnie w siedzibie PIWet Puławy. Instytut dysponuje zbyt małym zapleczem sal dydaktycznych, co może doprowadzić do kolizji terminów. Nie posiada także przy tym żadnego wyposażenia klinicznego dla części praktycznej wielu egzaminów ze specjalizacji praktycznych. Ponadto, setki uczestników szkolenia będzie zmuszonych do niepotrzebnego bardzo dalekiego podróżowania.
7. uwaga dotycząca załącznika zawierającego listę specjalizacji:
W projekcie proponuje się powiększenie listy o 2 specjalizacje: „Dobrostan zwierząt” oraz „Choroby gołębi i ptaków ozdobnych”, motywując to brakiem kompatybilności obecnej listy z listą specjalizacji europejskich. Ww. propozycja

także nie zapewnia pełnej zbieżności polskiej listy specjalizacji z europejską, która ma inną strukturę, a ponadto jest znacznie szersza. Umieszczenie specjalizacji „Dobrostan zwierząt” jest przy tym w pełni uzasadnione. Natomiast specjalizacja „Choroby gołębi i ptaków egzotycznych” wydaje się zbyt wąska, aby wypełnić cały cykl szkoleniowy w pełnym wymiarze, ponadto reprezentuje tylko obszar cząstkowy z zakresu chorób drobiu. Jest wiele innych bardziej obszernych specjalizacji, których podziału nie proponuje się.

8. inne uwagi dotyczące regulacji, których brak jest w projekcie:

- §4b1 – w regulacjach członkostwa w Komisji należałoby zawrzeć dodatkowy punkt o dwóch kadencjach dla każdego członka,
- brak jest odniesienia się do strony finansowej działalności Komisji,
- w rozporządzeniu, zgodnie z oczekiwaniami środowiska lekarzy weterynarii, należałoby wprowadzić możliwość 2-stopniowej specjalizacji obejmującej pogłębienie już zdobytych kwalifikacji, poprzez realizację krótszych bloków edukacyjnych. Stosowne propozycje Komisji były składane w Ministerstwie w poprzednich latach,
- w celu zapewnienia jakości kształcenia oraz jego umiędzynarodowienia, należałoby wprowadzić limit zajęć prowadzonych przez wykładowców zagranicznych (5-10%),
- w tzw. specjalizacjach inspekcyjnych należałoby wprowadzić obowiązkową współpracę z inspekcją weterynaryjną.

Podsumowując, Wydział Medycyny Weterynaryjnej UW-M w Olsztynie uważa, że nowelizacja rozporządzenia regulującego system specjalizacji lekarzy weterynarii w Polsce jest bardzo potrzebna, jednakże przedstawiony projekt rozporządzenia powinien zostać poddany szerokiej dyskusji, a w jej wyniku modyfikacjom i uzupełnieniom.

DZIEKAN

Prof. dr hab. Bogdan Lewczuk